

Vell mariner

A un racó de taverna,
a sa vorera des port,
te veig seure cada vespre
amorrat en es teu got.
Vell mariner sense barca,
sense vela ni timó,
sols una vella berganta
te dóna sa compassió.

Però tornes,
però tornes, cada nit,
a prendre es teu vol tan màgic,
dalt onades d'esperit.
I si un vespre mal parit,
d'aquest somni no despertes,
navega pel cel, feliç,
recolzat damunt coberta.

No tens amics que t'envoltin,
ni pescadors per xerrar.
Sa nansa i sa fitora,
són es teu poc capital.
Una guitarra rompuda,
amb es so mig esquerdat,
de sa qui treus per tonada
cançons des avantpassats.

Però tornes,
però tornes, cada nit,
a prendre es teu vol tan màgic,
dalt onades d'esperit.
I si un vespre mal parit,
d'aquest somni no despertes,
navega pel cel, feliç,
recolzat damunt coberta.